

Hospice vil bryde fordomme: ‘Folk tror, at døden lurder i væggene’

Hospice Søndergård i Måløv vil vise, at de har mere liv, end folk tror. I november inviterer de til åbent hus.

Af Marie Estrup

Selvom Hospice Søndergård for mange livstruende syge er sidste stop inden døden, er der en fornemmelse af liv, når man træder ind på matriklen.

I indgangen er der pyntet op til halloween, og der er farver i krogene i en palette af lilla, lyserød og grøn. I et hjørne står et stort, blankt flygel.

En stor del bygningen er lavet af glas, der tillader efterårs-solen at gennemlyse de lange gange. Fra spisekøkkenet til højre for receptionen lyder en hyggelig summen af stemmer fra et par beboere, der spiser frokost med deres familier.

Det er 12 år siden, Hospice Søndergård blev grundlagt i Måløv. I den anledning holder de åbent hus den 9., 12. og 16. november klokken 14.00 og klokken 17.00 på alle datoer, hvor udefrakommende kan få en rundvisning og høre om stedets historie og værdier.

Alle beboere på Hospice Søndergård har en sygdom, de er ved at dø af. Det vil sige, at alle helbredende behandlingsmuligheder er udtømte, og den tid, de har tilbage af livet, er kort. I gennemsnit 16 dage. Der er 16 pladser til beboere, der alle har egen terrasse med udsigt til stedets private sø.

Marianne Kempf møder mig i receptionen. Hun er klædt i en mørklilla polo, som er de frivilliges uniform, har kort, gråt hår og rare øjne.

I 2013 var hendes mand indlagt på Hospice Søndergård, hvor han endte sine dage. Marianne følte sig så godt passet på som pårørende af sygeplejerskerne og de frivillige, at hun selv fik lyst til at melde sig som frivillig.

Så hun begyndte at hjælpe til det sted, hendes mand døde, og her har hun været i otte år.

“Det er det smukkeste sted, du kan få lov til at afslutte dit liv. Både som beboer og pårørende,” siger Marianne og beskriver, hvordan man som syg i det offentlige system kan føle sig reduceret til et CPR-nummer. Det var i hvert fald sådan, hendes mand havde det.

Som pårørende forventes det til gengæld, at man yder en del af plejen. Hjælper med at huske på medicinen og mange af de praktiske ting, der er omkring en syg person.

“På den måde kommer du ud af din vante rolle, som i mit tilfælde var hustru. Men på hospice får du din rolle tilbage,” siger hun.

Marianne Kempf (tv.) og hospicechef Lise-Lotte Andersen har kendt hinanden, siden Mariannes mand havde sin sidste tid på Hospice Søndergård. Nu er Marianne frivillig og hjælper pårørende i samme krise, som den hun selv gennemlevede for otte år siden. Foto: Marie Estrup

Maden skal smage af meget, der skal være meget af den, og hvis beboerne har lyst til at spise desserten først, er der ingen, som stopper dem. Foto: Hospice Søndergård

Marianne Kempf er pensioneret og bruger otte timer om ugen som frivillig på Hospice Søndergård. Efter hun blev frivillig, engagerede hun sig også i stedets støtteforening, som hun nu er formand for. Støtteforeningen skaffer midler til at lave arrangementer for beboere, pårørende og frivillige.

Det er sammen med støtteforeningen, hun nu arrangerer tre dage med åbent hus for hospice i november.

“Vi skal udbrede kendskabet til, hvad et hospice er. Mange tror, at det er et dødens hus, hvor alt er tyst og uhyggeligt, og døden lurder i væggene. Det er det ikke. Det er heller ikke altid endestationen,” siger Marianne Kempf.

25 procent af alle, der kommer på deres hospice, bliver udskrevet igen. De resterende 75 procent dør der.

I mellemtiden er det vigtigste for personalet og de frivillige at gøre livet så mættet som muligt.

Beboerne må ryge i deres stuer, have deres kæledyr med og få en sjus til maden. Som i øvrigt altid følges af en ordentlig omgang lækker dessert.

Ikke lavet af sten

Når folk er ved at dø, opstår der ofte mange store tanker, fortæller Marianne Kempf. Om hvordan det helt fysisk vil føles at dø, om ens eksistens og om åndelighed.

Nogle genfinder en tro på

en gud, andre tager et opgør med deres. Til det har stedet også en præst, der kan tale med beboerne.

Når Marianne Kempf har med beboernes pårørende at gøre, trækker hun ofte på sin egen erfaring fra dengang, hendes mand boede her.

“Nogle gange kan jeg genkende præcis det stadie, de er i. Selvfølgelig er der nogle, der gør større indtryk end andre. Men jeg synes, jeg er god til ikke at tage det med hjem. Når jeg står i en situation, tænker jeg, at det her, det skal jeg bare løse. For det er der et menneske, der har brug for.”

Bliver medarbejderne og de frivillige aldrig kede af det?

“Vi er jo ikke lavet af sten.

FAKTA

“Vi har haft hospices i Danmark i 30 år, og mange ved stadig ikke, at det er gratis, og at man også kan blive udskrevet herfra igen,” siger chef på Hospice Søndergård Lise-Lotte Andersen.

Det er OK Fonden, der ejer Hospice Søndergård, som siden 2010 har haft driftsoverenskomst med Region Hovedstaden.

Der er fire hospices i regionen. De fleste beboere har livstruende kræft, men der er også mennesker med sclerose, nyresvigt, hjertesygdomme og andre sygdomme.

Den yngste beboer, der har boet på Hospice Søndergård, var 22 år.

Der er 40 frivillige på stedet.

For at være et sted som her, er du nødt til at have empati. Du skal være medfølende og have en respekt for alle mennesker - høj, lav, tyk, tynd, rig eller fattig. Alle skal behandles ens,” siger Marianne Kempf.

Når hun fortæller folk, at hun er frivillig, bliver hun ofte spurgt, hvad det giver hende.

“Jeg synes ikke det giver mening at spørge, hvad det giver en person at være frivillig. Jeg taler i stedet om, at det er meningsfuldt.”

I perioder har hun hjulpet beboere med at skrive afskedsbreve. Hun skrev et brev for en mand, der slet ikke kunne bære tanken om at forlade sit barnebarn.

“Det gjorde så ondt, at han ikke kunne tale om det. Så jeg hjalp bedstefaren med at skrive et brev til drengen,” siger Marianne Kempf og holder en pause. Hun ser på sin arm, der er prikket af gåsehud.

“Gud, se, man kan stadig få helt gåsehud af nogle af tingene.”

Støtteforeningen for Hospice Søndergård holder åbent hus den 9., 12. og 16. november klokken 14.00 og klokken 17.00 på alle datoer.

Her kan udefrakommende få en rundvisning og høre om stedets historie og værdier.

For at melde sig til, skal man ringe til hospice på telefonnummeret 44 20 86 40 senest den 7. november kl. 14.00.